

اخبار کارگری

نمای نزدیک از یک زندگی کارگری

درماندگی به درد همه کارگران بدل شده است

نسرین هزاره مقدم

اگر تا چند سال قبل دغدغه کارگران این بود که بعد از پرداخت اجاره خانه، تا پایان ماه برای خورد و خوراک و هزینه‌های فرزندان کم نیاورند، این روزها دغدغه این است که اگر همه حقوق را بدهند، باز هم یک سقف مطمئن بالای سر نخواهند داشت. به همین دلیل است که کارگران به خصوص حداقل بگیرانی که حدود ۹ میلیون تومان حقوق می‌گیرند، عطای زندگی در شهرهای بزرگ مثل تهران، اصفهان و مشهد را به لقای گرانی اجاره خانه بخشیده‌اند و به دنبال مامنی ارزان‌تر در حاشیه‌ها یا دورتر از حاشیه‌ها هستند. مناطقی که تا چند سال پیش بافت روستایی محسوب می‌شد، امروز دارای دفاتر معاملات املاک است و آپارتمان‌های کوچک و متراکم را به قیمت دو سه سال قبل تهران به طبقات فرودست کرایه می‌دهند؛ نمونه‌اش،

حاشیه‌های کرج و ورامین است که به مقصد نهایی کارگران و مزدبگیران کم‌درآمد برای تامین مسکن اجاره‌ای تبدیل شده است. در این شرایط، زندگی سخت است و وقتی کرایه خانه می‌دهی، سخت‌تر هم می‌شود. حتی خرج خورد و خوراک یک نفر در ماه، حدود یک‌سوم یا یک‌چهارم کل حقوق است! برای اینکه این پنج‌ها را ملموس‌تر در یابیم، پای صحبت‌ها و دغدغه‌های یک کارگر ساده

آگهی‌های سایت‌های مختلف و پیگیری‌ها از مستاجران در بخش‌های مختلف تهران و کرج، نشان می‌دهد که هیچ کجا افزایش اجاره خانه به ۲۵ درصد مصوب محدود نمانده است

همین کنسر و لوبیارا با همین برند خریده بودم ۲۴ هزار تومان. چطور تورم را کنترل کرده‌اند؟ حقوق ما دیگر به اندازه خورد و خوراکمان هم نیست...
این کارگر نگران روزهای باقیمانده تا پایان ماه است و می‌گوید: مساله این است که بیست روز ماه را من سسر کار غذایی خورم و خانواده‌ام در منزل. اگر با هم سر سفره می‌نشستیم باز هزینه‌مان کمتر می‌شد اما حالا حساب کنید همین ناهار ساده برای من و خانواده‌ام چقدر تمام می‌شود؟ باور می‌کنید بیشتر روزها تخم‌مرغ یا سیب‌زمینی آب‌پز می‌خورم تا خرج کمتر شود؟ باور می‌کنید چند ماه است برای خانه گوشت قرمز نخریده‌ام؟ خوراکمان شده بادمجان و سبزیجات و در نهایت حبوبات...
اگر هزینه یک وعده ناهار این کارگر را نصف کنیم و نه ۱۱۰ هزار تومان بلکه در بیشتر روزها ۵۵ هزار تومان در نظر بگیریم و فرض کنیم که باقیمانده خانواده او یعنی همان دو نفری که در خانه هستند هم همین قدر پول ناهار می‌دهند، هزینه ناهار این خانواده در یک ماه، ۳ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان می‌شود. اگر باز هم نگاه‌مان خیلی حداقلی و تقلیلی باشد و فرض بگیریم که این خانواده عین مبلغ مجموعاً خرج صبحانه و شام می‌کند، به این نتیجه می‌رسیم که این خانواده کارگری در ماه بیش از ۶ میلیون تومان هزینه برای غذا می‌پردازند، غذاهایی بسیار ساده و حداقلی که در آن به هیچ‌وجه کالاهای گرانی مثل گوشت قرمز نیست. خرج میوه و لبنیات و سایر اقلام خوراکی را هم حذف می‌کنیم. حالا این سوال پیش می‌آید که کارگری مثل باقر که فیش حقوق ماهانه‌اش ۹ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان است و حدود ۶ میلیون تومان خرج غذاهای کم‌کیفیت می‌کند، با سه میلیون تومان باقیمانده چطور زندگی کند؟ وام‌های بانکی او را که بپردازد؟ برای هزینه‌های جانبی فرزندانش از کجا پول بیسارود و از همه مهم‌تر، تکلیف اجاره خانه چه می‌شود؟
مساله اصلی البته همین اجاره خانه است، سقف داشتن یا نداشتن، گزینه قابل انتخابی ندارد. یک خانواده «باید» سسقی هر چند حداقلی و کوتاه‌بالی‌سر داشته باشد، باقر در این روزها درگیر همین مساله است، مساله‌ای که جای انتخاب و گزینش برایش گذاشته است:

«قرار داد اجاره خانه‌مان آخر خرداد تمام می‌شود. در یکی از محلات دور کرج زندگی می‌کنیم و چند روز قبل صاحبخانه زنگ زد و گفت اجاره یک و نیم میلیون تومانی، امسال ۶ میلیون تومان می‌شود. وقتی پرسیدم چرا، گفت چون مستاجر طبقه بالا این قیمت می‌دهد و بنگاه می‌گوید قیمت اجاره‌ها این است. من گفتم ۲۵ درصدی که دولت برای افزایش اجاره‌خانه تصویب کرده چه می‌شود؟ می‌دانید صاحبخانه چه گفت؟ فقط خندید، خندید و هیچ پاسخی نداد و چند ثانیه بعد با تحکم گفت نمی‌توانیدشش میلیون تومان بدهید لطفاً بلند شوید».

وقتی دلالتان بازار و چشمم و هم‌چشمی صاحب‌خانه‌ها قیمت اجاره‌خانه را تعیین می‌کند و صاحبان خانه و بنگاه‌های املاک، هیچ وقعی به مصوبه دولت برای افزایش ۲۰ و ۲۵ درصدی قیمت در زمان تمدید قرارداد اجاره‌خانه نمی‌گذارند، کارگران کم‌درآمد برای حل مشکل مسکن و تامین سرپناه چه باید بکنند؟ آگهی‌های سایت‌های مختلف مثل دیوار و پیگیری‌های ما از مستاجران در بخش‌های مختلف تهران و کرج، نشان می‌دهد که هیچ کجا افزایش اجاره خانه به ۲۵ درصد مصوب محدود نمانده و صاحبخانه‌ها در سال جدید بین ۷۰ تا حتی ۲۰۰ یا ۳۰۰ درصد افزایش قیمت از مستاجران مطالبه کرده‌اند.
کارگری مثل باقر که بعد از پرداخت هزینه خورد و خوراک ساده، فقط ۳ میلیون تومان برایش می‌ماند، او که همنسوز ماهی ۷۰ هزار تومان قسط چپ‌بزه دخترش را می‌پردازد، چطور هر ماه ۶ میلیون تومان به صاحب‌خانه بدهد تا بتواند سرپناه داشته باشد؟ او وقتی اینها را کنار هم می‌چیند، آخر صحبت‌هایش به همان جمله اول گفت و گو بازمی‌گردد: «دیگر نمی‌دانم چه کنم».

بر اساس افکار سنجی انجام شده در مرداد ماه ۱۴۰۱ نرخ تورم احساس شده توسط مردم ۸۶ درصد بوده در حالی که بانک مرکزی و مرکز آمار نرخ تورم نقطه به نقطه این ماه را ۴۶ و ۵۱ درصد اعلام کرده‌اند

خریداری می‌کنند. این موضوع سبب شده شاخص قیمت روزمره معرفی و با استفاده از آن نرخ تورم روزمره محاسبه شود. به جز این مورد، خانوارها در معرض تورش دیگری نیز قرار دارند. مطالعات مختلف نشان می‌دهند افراد در زمان اعلام احساس خود از نرخ تورم در مقایسه با قیمت‌های کاشی یا ثابت اغلب به قیمت‌های افزایش یافته توجه می‌کنند. بر این اساس در این گزارش در شاخص لانسپیرز تعدیل یافته برای قیمت‌های افزایشی وزن بیشتری در نظر گرفته شد که بر این اساس «شاخص قیمت درک شده» و «ترخ تورم درک شده» محاسبه شد. نتایج این بخش نشان داد با در نظر گرفتن این دو تورش، تفاوت بیان شده بین نرخ تورم احساس شده و نرخ تورم اعلامی نهادهای آماری تا حد زیادی قابل توضیح است.
در بخش پایانی این گزارش آمده است: به‌طور کلی با توجه به تفاوت قابل توجه نرخ تورم احساس شده و نرخ تورم اعلامی نهادهای آماری پیشنهاد می‌شود نرخ تورم بر اساس گروه‌های جمعیتی مختلف مثل نرخ تورم مستاجر، نرخ تورم افراد دارای فرزند، نرخ تورم خانوارهای زن سرپرست محاسبه و منتشر شود. همچنین شاخص قیمت روزمره و شاخص قیمت درک شده به‌صورت ماهیانه محاسبه و منتشر شود. ضمن آنکه تلاش برای آموزش عمومی در مورد تورم، تفاوت آن با هزینه زندگی و روش محاسبه آن انجام گیرد و ارائه اطلاعاتی در مورد چشم‌انداز و روندهای آتی تورم به خانوارها برای پایین نگه‌داشتن تورم در افاق میان مدت، صورت گیرد.

درک مردم از تورم تا ۴۰ درصد با نرخ تورم رسمی متفاوت است

در احساس از نرخ تورم با نرخ تورم نهادهای رسمی تنها منحصراً به ایران نبوده و حتی در اقتصادهای توسعه یافته مثل اتحادیه اروپا، کانادا و حتی ژاپن این تفاوت وجود دارد هر چند دامنه آن برخلاف ایران که تا ۴۰ درصد می‌رسد به اعداد کوچکتری مثل ۵ درصد تقلیل می‌یابد.

نرخ تورم برای گروه‌های جمعیتی متفاوت محاسبه و اعلام شود

در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، از دو منظر علل فنی مربوط به نحوه محاسبه شاخص و همچنین علل رفتاری و روانی سعی شد این تفاوت توضیح داده شود. در خصوص علل فنی نحوه محاسبه شاخص، عوامل مختلفی بررسی شد. الگوی مصرف متفاوت افراد و گروه‌های جمعیتی (مثل نرخ تورم مستاجر، نرخ تورم افراد دارای فرزند، نرخ تورم خانوارهای زن سرپرست و...) مختلف نسلان داد نرخ تورم که میانگینی از رشد قیمت‌ها در کل اقتصاد است لزوماً از تورم گروه‌های مختلف نمایندگی نمی‌کند بنابراین پیشنهاد می‌شود نرخ تورم برای گروه‌های جمعیتی نیز محاسبه شود. همچنین نحوه محاسبه شاخص به روش پلوتکر اتیک و همچنین هدایت متفاوت افراد در خصوص نحوه لحاظ رشد قیمت مسکن در شاخص قیمت مصرف کننده از دیگر دلایل تفاوت در نرخ است.
در این گزارش عنوان شده است که در خصوص علل رفتاری، بررسی‌ها نشان داد افراد تحت تاثیر دو تورش جدی قرار دارند. تورش اول در نظر گرفتن اقلام خریداری شده روزمره به جای کل سبد توسط افراد است. در واقع افراد برای بیان درک خود از تورم به رشد قیمت کالاها یا رجوع می‌کنند که به‌صورت متداول مغفوری تاکید کرد: «اگر تصمیم و مصوبه شورای عالی کار درباره دستمزد مغایر قانون باشد، دیوان رای به ابطال آن مصوبه می‌دهد و اگر ملاحظه شد که تصمیم شورا درست است، شکایت را رد خواهیم کرد. کارگران نیز در صورت رد شکایت باید به رای شورای عالی کار احترام بگذارند و بر همان مبنا کار کنند.»
رئیس دیوان عالی عدالت اداری تاکید کرد: خود هیات‌های عمومی دیوان عدالت اداری با توجه به اهمیت مساله حداقل دستمزد کارگران این پرونده را خارج از نوبت رسیدگی می‌کنند. با توجه به اینکه مساله به طیف گسترده‌ای از جامعه کارگری برمی‌گردد، بر اساس حق و انصاف و قانون به این مساله در دیوان رسیدگی می‌کنیم

تفاوت معنادار بین تورم ملموس و احساس شده در بطن جامعه با آمارهای رسمی اعلام شده از سوی نهادهای مسئول، این احساس را در جامعه حاکم کرده که نهادهایی چون بانک مرکزی و مرکز آمار ایران، سعی دارند تا با تعدد سازی، برخی از بحران‌ها و واقعیت‌های کشور را کوچکتر نشان دهند.
به گزارش توسعه ایرانی، این اختلاف به خصوص در موضوع تورم، نمود بیشتری دارد چنانچه در پایان هر سال و جدی شدن مذاکرات برای تعیین مزد کارگران، نمایندگان کارگری باردا آمارهای رسمی، مدعی می‌شوند که نحوه محاسبه تورم در نهادهای مسئول، دچار ایرادات جدی است و این نهادها با گنجاندن برخی اقلام غیر ضروری در محاسبه تورم که رشد قیمتی کمتری داشته‌اند، سعی در پایین نشان دادن نرخ تورم دارند.
در همین زمینه، مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی با بررسی دلایل تفاوت درک مردم از تورم در جامعه و نرخ تورم رسمی کشور، عنوان کرده که بر اساس افکار سنجی انجام شده در مرکز پژوهش‌های مجلس در مرداد ماه ۱۴۰۱ میان نرخ تورم احساس شده توسط مردم ۸۶ درصد اعلام کرده است که با نرخ تورم رسمی ۴۶ و ۵۱ درصد اعلام رابه‌تر تیب ۴۶ و ۵۱ درصد اعلام کرده‌اند.

تورم احساس شده در مرداد ماه ۱۴۰۱ برابر ۸۶ درصد بود

روابط عمومی مرکز پژوهش‌های مجلس اعلام کرد: دفتر مطالعات اقتصادی این مرکز در گزارشی با عنوان «بررسی دلایل تفاوت درک مردم از تورم در جامعه و نرخ تورم رسمی کشور»

گزارش

مرکز پژوهش‌های مجلس:

تفاوت معنادار بین تورم ملموس و احساس شده در بطن جامعه با آمارهای رسمی اعلام شده از سوی نهادهای مسئول، این احساس را در جامعه حاکم کرده که نهادهایی چون بانک مرکزی و مرکز آمار ایران، سعی دارند تا با تعدد سازی، برخی از بحران‌ها و واقعیت‌های کشور را کوچکتر نشان دهند.
به گزارش توسعه ایرانی، این اختلاف به خصوص در موضوع تورم، نمود بیشتری دارد چنانچه در پایان هر سال و جدی شدن مذاکرات برای تعیین مزد کارگران، نمایندگان کارگری باردا آمارهای رسمی، مدعی می‌شوند که نحوه محاسبه تورم در نهادهای مسئول، دچار ایرادات جدی است و این نهادها با گنجاندن برخی اقلام غیر ضروری در محاسبه تورم که رشد قیمتی کمتری داشته‌اند، سعی در پایین نشان دادن نرخ تورم دارند.
در همین زمینه، مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی با بررسی دلایل تفاوت درک مردم از تورم در جامعه و نرخ تورم رسمی کشور، عنوان کرده که بر اساس افکار سنجی انجام شده در مرکز پژوهش‌های مجلس در مرداد ماه ۱۴۰۱ میان نرخ تورم احساس شده توسط مردم ۸۶ درصد اعلام کرده است که با نرخ تورم رسمی ۴۶ و ۵۱ درصد اعلام رابه‌تر تیب ۴۶ و ۵۱ درصد اعلام کرده‌اند.

نمی‌گذارند طرح ساماندهی به نتیجه برسد

نماینده کارگران شرکتی و قراردادی کشور می‌گوید: نمی‌دانیم کدام حرف دولت را باور کنیم؟ رئیس جمهور می‌گوید بساط پیمانکاران را بر چپیند و لطیفی، ساز دیگری می‌زند. آیا رئیس سازمان امور استخدامی برای خود قدرتی مجزا از دولت دارد و ایشان تصمیم‌گیر نهایی هستند یا بالاترین مقام اجرایی کشور؟ «آمین اناری در گفت و گو با ایلنا ادامه می‌دهد: نمایندگان مجلس در مصاحبه‌های اخیر باهاطمینان داده‌اند که طرح را با جدیت دنبال می‌کنند اما گویا دست‌هایی در کار است که نمی‌گذارند طرح ساماندهی و به‌طور مشخص حذف پیمانکاران به نتیجه برسد. همین دست‌ها برنامه من و «خدایی» عضو کارگری شورای عالی کار در رادیو جوان را در مورد طرح ساماندهی، کنسل کرد نمی‌گذارند در مورد طرح و لزوم حذف پیمانکاران کار رسانه‌ای کنیم. به گفته اناری، کارگران از انتظاری بی‌پایان به‌سویه آمده‌اند. او اضافه می‌کند: باید مشخص شود چرا رئیس سازمان امور استخدامی باشد و وحدت مخالف حذف پیمانکاران است و چرا در مقابل منافع میلیون‌ها نفر در کشور این چنین از منافع این گروه دفاع می‌کند؟ چرا اجازه نمی‌دهد کارگران زحمتکش دولت قرارداد مستقیم شوند و دست‌های واسطه‌از میان برداشته شوند؟

رئیس دیوان عدالت اداری:

رئیس دیوان عدالت اداری می‌گوید که مصوبه تعیین دستمزد قابل شکایت در دیوان است.
به گزارش تلویزیون اینترنتی خبرگزاری ایران، حکمت‌علی مغفوری با اشاره به بحث رسیدگی این دیوان به شکایات کارگران درباره مصوبه مزدی شورای عالی کار در افزایش ۲۷ و ۲۱ درصد حداقل دستمزد در شرایط تورمی کنونی، نسبت به رسیدگی فوری به این پرونده وعده داد.
مغفوری گفت: درباره بحث تعیین دستمزد کارگران که

و کارگران بدانند اگر مصوبه مزدی خلاف قانون تشخیص داده شود، قطع به یقین ابطال خواهد شد.